

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 539/2016
12.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због два кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 51/15 од 05.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1451/15 од 01.03.2016. године, у седници већа одржаној 12.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката И.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 51/15 од 05.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1451/15 од 01.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 51/15 од 05.11.2015. године окривљени С.С., је оглашен кривим да је извршио два кривична дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 35. КЗ, за које су му најпре утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 206. став 1. у вези члана 35. КЗ описано под тачком 1. изреке пресуде казна затвора у трајању од 10 месеци, а за кривично дело из члана 206. став 1. у вези члана 35. КЗ описано под тачком 2. изреке пресуде казна затвора у трајању од 10 месеци, па га је затим суд осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 17.12.2013. године до 19.12.2014. године, као и време трајања мере забране напуштања стана од 19.12.2014. године до 15.04.2015. године. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 240.750,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1451/15 од 01.03.2016. године усвојене су жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору у погледу правне квалификације и одлуке о казни и браниоца окривљеног С.С. у погледу одлуке о трошковима поступка, па је преиначена пресуда Вишег суда у Сомбору К 51/15 од 05.11.2015. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног С.С. огласио кривим да је извршио два кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за која му је суд најпре утврдио

појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ описано под тачком 1. изреке казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, а за кривично дело из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ описано под тачком 2. изреке казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, па га је затим осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 17.12.2013. године до 19.12.2014. године, као и време трајања мере забране напуштања стана од 19.12.2014. године до 15.04.2015. године. Окривљени С.С. је ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда, а у преосталом делу жалба браниоца окривљеног је одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.С., адвокат И.Р., у смислу члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио два кривична дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да побијане пресуде нису израђене у смислу члана 428. став 8. ЗКП, и у вези са тим бранилац наводи да је у побијаним пресудама искључиво препричана садржина изведених доказа што представља „анти-тезу“ свим стручним захтевима у смислу члана 428. став 8. ЗКП, односно да у побијаним пресудама осим што се интерпретирају изведени докази исти нису анализирани појединачно и у међусобној повезаности, нити је наведено које чињенице из ког доказа суд узима као утврђене и због чега и којим разлозима се суд руководио при решавању правних питања и утврђивања да ли је окривљени учинио предметна кривична дела или не.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране окривљеног и браниоца због повреде закона из члана 428. став 8. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**